

PARAULA I VIDA

Jesucrist ens uneix

Jesucrist ens uneix, més enllà de les divisions que hem construït els homes quan ens hem deixat portar per l'egoisme i l'arrogància. En la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians que sempre celebrem del 18 al 25 de gener, hem de tornar a escoltar la veu de Crist que ens reclama la unitat, i hem de treballar activament per la desaparició de les divisions que ens separen, venent-les amb l'amor i la comprensió. Serà potser un camí llarg, però no ens hem de desanimar.

enguany s'ha escollit com a lema de la Setmana un verset del llibre dels Actes dels Apòstols: «**Ens tractaren amb una humanitat poc corrent**» (Ac 28,2) que descriu com Pau, presoner i camí de Roma, se salva del naufragi prop de Malta i els habitants d'aquesta illa l'acullen «amb una humanitat poc corrent» i «els van proveir de tot el necessari». Amb l'oració, és important que els cristians catòlics, evangèlics, anglicans i ortodoxos, ens tractem com el Senyor vol, amb respecte, misericòrdia, hospitalitat i estimació fraterna. I ho podem concretar en el repte d'acollir els emigrants i els refugiats que tru-

quen a la porta d'Europa des del Mediterrani. Cal que totes les Esglésies i comunitats es mobilitzin a través de l'oració, el servei i la solidaritat per promoure una societat més justa i més humana, cosa que és part integral de l'anunci de l'Evangeli de Jesucrist.

En un discurs de 2018, a la seu del Consell Ecumènic de les Esglésies (WCC) de Ginebra (Suïssa), el Papa Francesc destacava que al llarg de la història, les divisions entre cristians s'han produït amb freqüència perquè fonamentalment s'introduïa una mentalitat mundana en la vida de les comunitats: primer es buscaven els propis interessos, i només després els de Jesucrist. I alguns intents del passat per posar fi a aquestes divisions van fracassar, perquè estaven inspirats principalment en una lògica «mundana». No obstant això, el moviment ecumènic, a què tant ha contribuït el Consell Ecumènic de les Esglésies, va sorgir per la gràcia de l'Esperit Sant, i ens ha posat en camí seguint la voluntat de Jesús, i progressarà si, caminant sota la guia de l'Esperit, rebutja qualsevol «replegament autoreferencial».

Que el pessimisme no desgasti l'obertura ecumènica. Encara hi ha cer-

tament distàncies, però no han de ser excuses. I deia el Papa Francesc: «Es pot des d'ara caminar segons l'Esperit: pregar, evangelitzar, servir junts, això és possible i agradable a Déu. **Caminar junts, pregar junts, treballar junts**: heus aquí el nostre camí fonamental, que té una meta precisa: la unitat.»

Invoquem amb oració constant la via de la comunió, que condueix a la pau. «La divisió contradiu la voluntat de Crist, és un escàndol per al món i perjudica la causa santíssima de predicar l'Evangeli a tota criatura. El Senyor ens demana unitat; el món, esquinçat per tantes divisions que afecten principalment els més febles, invoca unitat». Caminar junts per a nosaltres cristians no és una estratègia per fer valer més el nostre propi pes, sinó que és un acte d'obediència al Senyor i d'amor al món, i sabem que caminar requereix la humilitat de tornar sobre els propis passos i la preocupació pels companys de viatge, perquè únicament junts es camina bé. «Caminar, en definitiva, exigeix una contínua conversió d'un mateix.»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Curs per a formadors de Seminaris a Madrid

Es va dur a terme un curs per a formadors dels Seminaris Majors i Menors de tot Espanya a Madrid, a la Casa de la Conferència Episcopal d'Arturo Soria (Operàries parroquials). «*Formar-se per a formar*», va ser organitzat per la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats de la Conferència Episcopal Espanyola, que presideix Mons. Joan-Enric Vives. Assistiren 20 formadors per a aprofundir el Pla de formació sacerdotal «Formar sacerdots missioners» de la CEE. Van acompanyar-los Mons. Jesús Vidal, Bisbe auxiliar de Madrid, i el Director del Secretariat de la Comissió, Rv. Sergio Requena. Hi participà el Rector del Seminari d'Urgell i Vicerector del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya, Mn. Gabriel Casanovas.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Units per una mateixa fe

Suceí durant les passades festes, diumenge al migdia, quan faltaven dues setmanes per a Nadal. Els grans magatzems i les botigues estaven obertes. Pels carrers i les places es movien moltes persones. L'església, que és molt cèntrica, estava força plena. Als habituals de cada diumenge s'hi afegien persones que havien passat el matí comprant, motivades per les properes festes, i que, abans de dinar, aprofitaven l'avinentsa de l'hora i la proximitat de l'església per anar a missa. Uns minuts abans de l'hora de començar, hi entra un grup nombrós, una setantena de nois d'uns disset o divuit anys. Molts porten la jaqueta del xandall de la seva escola. Són alumnes d'un centre escolar d'Austràlia que estan fent un viatge de final d'estudis. La seva presència desvetlla una certa curiositat entre la con-

currència. Són molts i molt joves. El celebrant, també sorprès, pensa que cal donar alguna resposta a aquella situació. Ell no sap anglès, però busca solucions. Aquesta missa és habitualment en castellà. Els recursos informàtics permeten trobar les lectures del dia en anglès, que també són proclamades. A l'hora de l'homilia, el guia del grup en fa traducció pràcticament simultània. El grup se sent cada vegada més acollit i integrat i hi participa amb interès. Queda clar en el moment de la pau. D'origen diversos, persones diferents, de totes les edats... però una mateixa fe els uneix. El seguiment de Jesús els agermana, un mateix Esperit els mou a viure evangèlicament. El res del pànostre en deixà constància. Escoltaren la mateixa Paraula, la mateixa taula eucarística els alimentà. La comunitat de la missa

d'aquella hora els acollí fent-los germans. Tots, Església del Senyor.

Les celebracions de l'eucaristia han de ser espai d'acollida i trobada fraterna per a tothom, molt especialment vers els més joves. Els petits detalls generen aquest acolliment, i també les paraules senzilles, pensades i pregades. El celebrant, les persones que l'ajuden han de vetllar per generar aquests detalls i paraules que fan comunitat.

«A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa que ha baixat del cel [...] els qui mengen aquest pa, viuran per sempre» (Jn 6,57-58). Va ser una experiència d'Església per a tothom.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Jesucristo nos une

Jesucristo nos une, más allá de las divisiones que hemos construido los hombres cuando nos hemos dejado llevar por el egoísmo y la arrogancia. En la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos que siempre celebramos del 18 al 25 de enero, tenemos que volver a escuchar la voz de Cristo que nos reclama la unidad, y debemos trabajar activamente por la desaparición de las divisiones que nos separan, venciéndonlas con el amor y la comprensión. Será tal vez un camino largo, pero no hay que desanimarse.

Este año se ha elegido como lema de la Semana un versículo del libro de los Hechos de los Apóstoles: «**Nos trataron con una solicitud poco común**» (Hch 28,2) que describe como San Pablo, prisionero y camino de Roma, se salva del naufragio cerca de Malta y los habitantes de esta isla lo acogen «con una solicitud poco común» y «les suministraron todo lo necesario». Con la oración, es importante que los cristianos católicos, evangélicos, anglicanos y ortodoxos, nos tratemos como el Señor quiere, con respeto, misericordia, hospitalidad y amor fraterno. Y lo podemos concretar en el reto de acoger a los emigrantes y a los refugiados que llaman a la puerta de Europa desde el Mediterráneo. Es necesario que todas las Iglesias y comunidades se movilicen a través de la oración, el servicio y la solidaridad para promover una sociedad más justa y más humana, lo que es parte integral del anuncio del Evangelio de Jesucristo.

En un discurso de 2018, en la sede del Consejo Ecuménico de las Iglesias (WCC) de Ginebra (Suiza), el Papa Francisco destacaba que a lo largo de la historia, las divisiones entre cristianos se han producido con frecuencia porque fundamentalmente se introducía una mentalidad mundana en la vida de las comunidades: primero se buscaban los propios intereses, y sólo después los de Jesucristo. Y algunos intentos del pasado para poner fin a estas divisiones fracasaron, porque estaban inspirados principalmente en una lógica «mundana». Sin embargo, el movimiento ecuménico, al que tanto ha contribuido el Consejo Ecuménico de las Iglesias, surgió por la gracia del Espíritu Santo, y nos ha puesto en camino siguiendo la voluntad de Jesús, y progresará si, caminando bajo la guía del Espíritu, rechaza cualquier «repliegue autorreferencial».

Que el pesimismo no desgaste la apertura ecuménica. Aunque hay ciertamente distancias, éstas no deben ser excusas. Y decía el Papa Francisco: «Se puede desde ahora caminar según el Espíritu: orar, evangelizar, servir juntos, esto es posible y agradable a Dios. Caminar juntos, rezar juntos, trabajar juntos: he aquí nuestro camino fundamental, que tiene una meta precisa: la unidad.»

Invoquemos con oración constante la vía de la comunión, que conduce a la paz. «La división contradice la voluntad de Cristo, es un escándalo para el mundo y perjudica la causa santísima de predicar el Evangelio a toda criatura. El Señor nos pide unidad; el mundo, desgarrado por tantas divisiones que afectan principalmente a los más débiles, invoca unidad». Caminar juntos para nosotros cristianos no es una estrategia para hacer valer más nuestro propio peso, sino que es un acto de obediencia al Señor y de amor al mundo, y sabemos que caminar requiere la humildad de volver sobre los propios pasos y la preocupación por los compañeros de viaje, porque únicamente juntos se camina bien. «Caminar, en definitiva, exige una continua conversión de uno mismo.»

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Any Nou i Jornada per la Pau

El dia primer del nou any 2020 va ser celebrat a tota la Diòcesi amb la solemnitat de la Maternitat divina de la Verge Maria i la pregària per la Pau en la Jornada Mundial per la Pau. L'Arquebisbe d'Urgell va presidir l'Eucaristia de la festivitat a la Residència Sant Josep de La Seu d'Urgell, felicitant els avis i residents i la Comunitat de Religioses dels Ancians Desemparats, i des d'allí va enviar una salutació i una benedicció a tota la Diòcesi.

A la seva homilia va destacar tres elements de la festivitat: 1) L'agraïment a la Santíssima Verge Maria per la seva Maternitat divina, que ens ha donat un germà en Jesús, que salva el món i redimeix la nostra naturalesa, obrint-la a l'esperança de l'eternitat en Déu. També destacà com Maria «ho guardava tot en el seu cor i meditava» com una actitud que ens ajudarà al llarg de l'any que comencem a viure amb el pensament posat en Déu i en els germans. 2) Un Nou Any ens invita a agrair els dons rebuts en el temps i a demanar perdó per tot el que hem de penedir-nos del 2019, per encarar amb actitud de conversió i alegria per millorar en el

nou any 2020. I desitjar-nos «feliç» o «bon» Any ha de significar que volem que sigui viscut en el compliment de la voluntat de Déu i en l'actitud de servei i amor a tothom, transformant les coses perquè segueixin el pla de Déu. 3) En celebrar-se aquell dia la Jornada Mundial per la Pau, establerta per Sant Pau VI, l'Arquebisbe recordà o glossà el lema del Papa Francesc per a la diada: «La pau és camí d'esperança: diàleg, reconciliació i conversió ecològica», destacant com ens convenen aquestes actituds al nostre país, a tot Europa i al món sencer, i començant per un mateix i per les nostres famílies. Sembrar actituds de pau, que necessiten diàleg, encontre i ganes d'escoltar-nos, tant políticament com en la vida personal, així com reconciliació per acostar-nos i perdonar-nos de debò. Ho necessitem especialment a Catalunya. I posà en relleu l'actitud de conversió ecològica que el Papa destaca com a element important per a la pau, perquè des de la conversió els països pobres tindran accés a un desenvolupament sostingut i humà, ja que convé prendre el camí d'una ecologia humanista integral.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

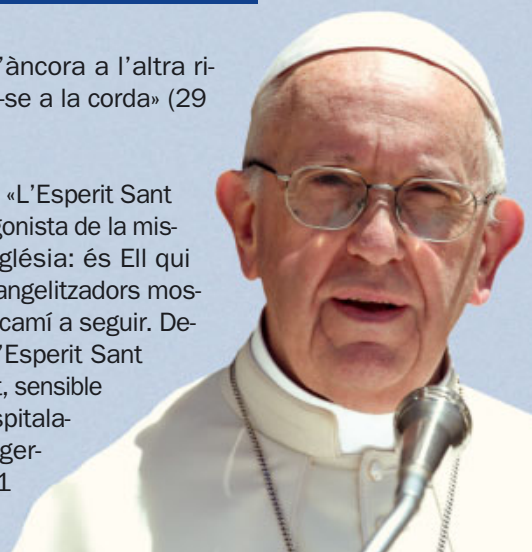
@Pontifex: «S'esdevé missioners donant testimoni amb la vida que coneixem Jesús. És la vida que parla» (26 d'octubre).

@Pontifex: «En aquests darrers dies d'octubre us convido a resar el Sant Rosari per la missió de l'Església avui, en concret pels missioners i missioneres que troben major dificultat» (28 d'octubre).

@Pontifex: «L'esperança és viure orientats cap a la trobada amb el Senyor; és

com tirar l'àncora a l'altra riba i aferrar-se a la corda» (29 d'octubre).

@Pontifex: «L'Esperit Sant és el protagonista de la missió de l'Església: és Ell qui guia els evangelitzadors mostrant-los el camí a seguir. Demanem a l'Esperit Sant un cor obert, sensible a Déu i hospitalari amb els germans» (31 d'octubre).

Festa de les Religioses de la Sagrada Família d'Urgell a La Seu

El diumenge 29 de desembre, diumenge dins l'Octava de Nadal, es va celebrar la Festa litúrgica de La Sagrada Família de Jesús, Maria i Josep, i la Jornada de la Sagrada Família. Aquesta és una festa que es viu amb intensitat a La Seu d'Urgell, on les Religioses de la Sagrada Família d'Urgell, prop del sepulcre de la seva fundadora la Beata Anna M. Janer, celebraren en aquell dia una joiosa trobada de les comunitats de La Seu i Andorra, i l'Eucaristia d'acció de gràcies, dins la qual és tradició que les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell renovin els seus vots i facin ofrena perenne al Senyor de la seva vida consagrada.

Dins l'Eucaristia es va pregar per les famílies de la Diòcesi i del món, i foren consagrades a Déu per intercessió de la família de Jesús, Maria i Josep.

L'Eucaristia celebrada a la Capella de la Mare Janer de la Residència de la Sagrada Família de La Seu d'Urgell, fou presidida pel Sr. Arquebisbe Joan-Enric que remarcà a

l'homilia la necessitat de mirar contínuament el model de Natzaret per aprendre'n les grans virtuts de l'amor, l'oració, el treball, la cura de les persones febles o malaltes, dels infants i els avis. I feu notar com l'Evangelí de Mateu té interès a remarcar que Jesús patí l'exili a Egipte i hi fou refugiat. I demanà pregà-

ries per les famílies refugiades o exiliades d'arreu del món.

Les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell feren una bella pregària de renovació dels vots a l'ofertori. Acabada l'Eucaristia tingué lloc un dinar de germanor a la mateixa Residència, que clogué amb recreació i cant de nadales.

Missatge als joves d'Urgell pelegrins de Taizé a Breslau (Polònia)

L'Arquebisbe d'Urgell va enviar un missatge de suport i amicitat als 23 joves d'Urgell que acompanyats per Mn. Ivan Ayala i la Coordinadora de la Delegació de Joventut, M. Carme Girart, participen a l'Encontre de Taizé a Breslau (Polònia).

El text del Missatge:

Bon Any Nou a Breslau!

Estimats joves d'Urgell que participeu a Breslau (Wroclaw - Silèsia, Polònia) en el pelegrinatge de pau i de confiança promogut per la comunitat monàstica ecumènica de Taizé. Us faig arribar la meua comunió i oració amb motiu del Nadal i l'Any Nou.

Segur que del 28 de desembre a l'1 de gener viureu uns dies joiosos de pelegrinatge i d'amistat. Sapiguen que us necessitem com a creients i forjadors de pau i de fraternitat. Us necessita l'Església i tots els germans cristians, i us necessita Europa i el món. Hem de mostrar que les persones podem ser germans i viure sense violència ni isolament egoista ni indiferència davant el sofriment o els problemes del món.

Prego amb vosaltres per la pau i la germanor, pel poble polonès que amb tanta calidesa us acull, per l'arxidiòcesi de Breslau i pel Germà Alois i els altres germans de la comunitat estimada de Taizé, amb qui ens uneixen tants lligams.

Bon Any 2020, que sigui de pau i de solidaritat, i que el Senyor ens ompli amb les seves benediccions.

Vostre,

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

Festa de la Sagrada Família al Centre de dia i Unitat sociosanitària de l'Hospital de La Seu

Dissabte dia 28 a la tarda, l'Arquebisbe Joan-Enric va visitar els malalts i residents de llarga estada de la Residència sociosanitària del Sant Hospital de La Seu d'Urgell i hi va celebrar l'Eucaristia de la festa de la Sagrada Família en el diumenge que s'escau dins l'Octava de Nadal. Acompanyat per la Gna. Visitación Lorenzo SF, ànima per als malalts de l'Hospital i de la Residència, i Delegada diocesana de Pastoral de la Salut, va celebrar la santa missa amb la trentena de residents i va fer notar com en aquell hospital fou

fundada la Congregació de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, per la Beata Anna Maria Janer i la col·laboració del Bisbe d'Urgell Josep Caixal, sempre sota els exemples de la família de Jesús, Maria i Josep que a Natzaret van viure de manera exemplar les virtuts familiars.

Pregaren per les famílies dels residents i per totes les famílies de la terra perquè tinguessin l'ajuda del cel per viure amb amor, treball i concòrdia, i l'Arquebisbe recordà especialment les famílies que han de viure, com la de Jesús a Egipte, la prova de l'exili o l'emigració.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

20. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1S 15,16-23 / SI 49 / Mc 2,18-22]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i màrtir; sant Sebastià, tribú romà màrtir (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dimarts [He 10,32-36 / SI 33 / Jo 17,11b-19]. Sants Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona i els seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259).

22. ■ Dimecres [1S 17,32-33. 37.40-51 / SI 143 / Mc 3,1-6]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i màrtir a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i màrtir.

23. □ Dijous [1S 18,6-9;19,1-7 / SI 55 / Mc 3,7-12]. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. **Tortosa:** ■ Sant Francesc Gil de Frederic i Sans, prev. i mr. a Tonquín

(Indo-xina, 1745), nat a Tortosa. Espousalles de la Mare de Déu.

24. □ Divendres [1S 24,3-21 / SI 56 / Mc 3,13-19]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors.

25. □ Dissabte [Fets 22,3-16 (o bé: Fets 9,1-22) / SI 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de Sant Pau, apòstol,

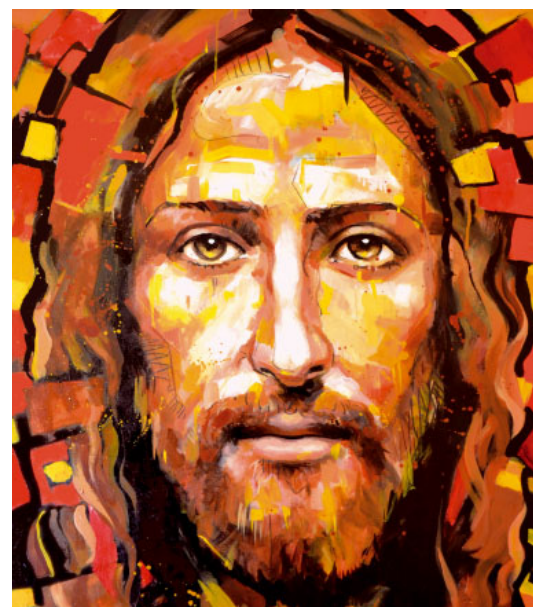
camí de Damasc; sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, verge i màrtir.

26. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Is 9,1-4 / SI 26 / 1Co 1,10-13. 17 / Mt 4,12-23 (o bé, més breu: 4, 12-17)]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. I); santa Paula (o Pola), viuda i deixeblla de sant Jeroni.

Diumente II de durant l'any (A)

COMENTARI

Qui és Jesús?

Després de celebrar les festes de Nadal ara comencem els diumenges durant l'any en els quals anirem contemplant els fets i les paraules de Jesús. I avui ens preguntem: Qui és aquest Jesús? La primera lectura afirma: *El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble d'Israel.* Però això no sembla suficient encara: *És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.* Més enllà de la interpretació històrica d'aquest «Servent» (que no coneixem massa), és evident que a partir de Crist podem afirmar clarament que ell és el Servent del Senyor, llum de tots els pobles i salvador universal. Aquesta és la presentació de Jesús.

El mateix Jesús és presentat a l'evangeli pel Baptista. *Joan veient Jesús diu: Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món.* L'anyell pot recordar tant els sacrificis que es feien al temple diàriament com sobretot el corder que sacrificaven per Pasqua ja que gràcies a la seva sang, quan eren a Egipte, van ser alliberats de la mort. Jesús, doncs, és el que ens allibera del pecat (és la salvació de què parla Isaïes). També pot ser una al·lusió al Servent de Déu que hem vist en la primera lectura. I al final Joan ens en dona una altra definició: *Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.* Jesús, doncs, és el Salvador, l'Alliberador, la Llum de tots els pobles.

Sant Pau, a la segona lectura recorda la seva crida: *Pau cridat a ser apòstol de Jesucrist i parla als cristians de Corint, cridats a ser-li consagrats en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells.* També nosaltres hem estat destinats com Jesús a ser llum i salvació per a tots els pobles, consagrats nit i dia a Crist i cridats a ser apòstols amb tots els germans.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,3.5-6)

El Senyor em digué:

«Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu.» El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meua glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la nova salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

▶ Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor.» R.

Anuncio amb goig la salvació davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la, ho sabeu prou, Senyor. R.

▶ Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells. Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué:

«Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel.» Després Joan testificà: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: «Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa és el qui bateja amb l'Esperit Sant.» Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 49,3.5-6)

Me dijo el Señor:

«Tú eres mi siervo Israel, por medio de ti me glorificaré». Y ahora dice el Señor, el que me formó desde el vientre como siervo suyo, para que le devolviese a Jacob, para que le reuniera a Israel; he sido glorificado a los ojos de Dios. Y mi Dios era mi fuerza: «Es poco que seas mi siervo para restablecer las tribus de Jacob y traer de vuelta a los supervivientes de Israel. Te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra».

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R.

«—Como está escrito en mi libro— / para hacer tu voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

▶ Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,1-3)

Pablo, llamado a ser apóstol de Jesucristo por voluntad de Dios, y Sóstenes, nuestro hermano, a la Iglesia de Dios que está en Corinto a los santificados por Jesucristo, llamados santos con todos los que en cualquier lugar invocan el nombre de nuestro Señor Jesucristo, Señor de ellos y nuestro: a vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó: «Este es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Este es aquel de quien yo dije: “Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo”. Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel». Y Juan dio testimonio diciendo: «He contemplado al Espíritu que bajaba del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: “Aquel sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ese es el que bautiza con Espíritu Santo”. Y yo lo he visto y he dado testimonio de que este es el Hijo de Dios.»